A°. 1838. Nº. 101.

DINGSDAG, DEN 18den DECEMBER.

Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 13 December 1838.*

Alzoo de navolgende personen zich bij requeste aan den Heer Gouverneur Generaal *ad interim* hebben gewend met verzoek om *Brieven van Manumissie* te verleenen aan de na te melden Slaven, te weten:

1o. FRANS van MEIJERHOFF, voor Slaven *Willem* en *Charles*; hem in eigendom toebehoorende.

2o. HUGH JAN van KENNEDIJ, voor de Slaven *Hendrik* en *Zeeman*; hem in eigendom toebehoorende.

3o. LAURENS ARON DE MESQUITA, voor de Slavin *Georgina*; hem in eigendom toebehoorende.

4o. Weduwe J. L. MALMBERG, geboren BÖHNING, voor de Slavin *Nelly*; haar in eigendom toebehoorende.

Zoo is het, dat Zijn Hoog Edel Gestrenge goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen al degenen welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich hiertegen te verzetten, om binnen den tijd van *drie* weken na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, de verzochte *Brieven van Manumissie* worden verleend.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den* 16 *December* 1838.

Van wege den Heer Gouverneur Generaal *ad interim*, wordt hiermede bekend gemaakt, dat ten gevolge van het dagt. omtrent gedaan verzoek, *Brieven van Manumissie* zijn verleend geworden:

1o. Aan den Slaaf *Antonie Raapink*, toebehoord hebbende aan de *Roomsche Catholijke Kerk* en *Liefdefonds*.

2o. Aan den Slaaf *Flinds*, toebehoord hebbende aan N. VOLLENBEEK, G. C. DE L'ISLE en J. ZWIEP.

3o. Aan de Slavin *Wilhelmina* en haar kind *Maurits*, toebehoord hebbende aan S. DE LA BARRA.

4o. Aan de Slavin *Suzettje*, toebehoord hebbende aan den Boedel JACOB VAN ROEPEL.

5o. Aan de Slavin *Marianne*, toebehoord hebbende aan MARIETJE van C. F. LIMES; — en dat gemelde personen voortaan zullen heeten als:

1o. ANTONIUS JACOBUS RAAPINK.
2o. JAN HOUTHAKKER.
3o. WILHELMINA WIJNGAARD.
MAURITS WIJNGAARD.
4o. SARA BEEKVLIET.
5o. MARIA ELSDIJK.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 16 December* 1838.

Alzoo de navolgende personen zich bij requeste aan den Gouverneur Generaal *ad interim*, hebben gewend, met verzoek om *Brieven van Manumissie* te verleenen, aan de na te melden Slaven, te weten:

1o. De fungerende CURATOR als behoorende den Boedel MARIETJE van BAAK, voor de Slavin *Suzaantje*; gemelden Boedel toebehoorende.

2o. G. S. DE VEER, als Straatvoogd over en voor de Slavin *Johanna*; aangekomen hebbende den Boedel MARIETJE van BAAK.

3o. ROBERT FISHER, voor den Slaaf *Robert*; hem in eigendom toebehoorende.

4o. M. M. LOPES, voor de Slavin *Mila*; hem in eigendom toebehoorende.

Zoo is het, dat Zijn Hoog Edel Gestrenge goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen alle degenen, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich hiertegen te verzetten, om binnen den tijd van *drie* weken, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, de verzochte *Brieven van Manumissie* worden uitgereikt.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Burgerlijke Stand.

PARAMARIBO, *den 13 December* 1838.

Heden zijn in Ondertrouw geregistreerd GERRIT CAREL FRANÇOIS SCHOUTEN en MARIA HELENA ZEEGELAAR, beiden alhier geboren en woonachtig.

De Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,
T. M. SCHOTBORGH.

Mengelingen.

HET TESTAMENT VAN TANTE *SARAH*.

— »Wie was dan toch die Tante *Sarah*?"

— »Eene achtenswaardige vrouw, op mijne eer, goed en beminnelijk, hoewel van zekere jaren."

— »Wat verstaat gij door zekere jaren?"

— »Wel, die jaren, waarvan de vrouwen het talmerk zoeken te verheelen, hetwelk de tijd, ondanks haar pogen, altijd op haar voorhoofd drukt."

— »Dus was zij al oud, de Tante *Sarah*?"

— »Oud? dat is het woord niet, maar van hedendaagsch leeftijd, en tusschen bedaagd en oud is er nog een groot, zeer groot onderscheid."

— »Te vragen, met vaardigt ga naar, die Tante *Sarah*!"

— »Ik ben haar neef, en, wat meer is, met hare nicht getrouwd. Daaremboven, wat ik hier zeg is de zuivere waarheid. Tante *Sarah* was eene schoone vrouw, tot haar dood toe, en haar oog, tot het zich voor altijd sloot, schitterde onder de lange oogharen, immer zwart gebleven."

— »Dus was zij schoon geweest?"

— »Ongetwijfeld, daar zij het nog was na naar dood."

— »En had zij nog al...."

— »Verstand...? Zij was vol talenten!"

— »Neen, ik meen geld."

— »Ze was rijk, zeer rijk."

— »Hoe kwam zij dan ongehuwd te blijven?

— »Dat zal ik u zeggen: eerst zeer laat geraakte zij in het bezit van haar vermogen. Vroeger was zij arm. Armoede is een droevig lot. Voor den armen is het leven een gedurige strijd. Tante *Sarah* bezat een liefderijk gemoed, hartstogtelijk zelfs; maar, ja wel, de mannen storen zich wat, in onze dagen, aan een edel, deugdzaam hart! Iets dergelijks moeten te hebben: zakken met repijen, goud in haren, een armvol banknoten. Arme Tante *Sarah*, zij had niets van dien aard. Zij was nog jong en dacht: »Ik ben toch wel uit," zij hoorde de anderen spreken, en dacht: »zij hebben toch niet meer verstand dan ik." Helaas neen, Tante *Sarah*, maar die vrouwen hebben gedaan, regten, en gij had niets, niets dan uwe heerlijkheden."

»*Truditur dies die*," zegt de de dichter, De dagen volgen elkander op de hielen. De arme Tante *Sarah* zag hare jeugd vervliegen. Heilloos, gruwzaam was haar het oogenblik, toen zij den eersten zilverdraad tusschen hare zwarte lokken, bespeurde: zij had *den middelbaren leeftijd* bereikt. Geheimzinnig [illegible] Grafschrift van de hoop. [illegible] hartstogten slaan van het eene uiterste tot het andere over; een hart tot minnen geschapen, en dat geen voedsel vindt voor zijnen gloed, verteert een [illegible] en [illegible] met haar vervuld. [illegible] vindt haar troost in het baten.

— »Jammerlijke troost!"

— »Gij hebt gelijk; maar bedenk ook eens wat zij al geleden had. Het noodlot drenkte hare wraak. »Eene rijke erfenis viel haar onverwacht ten deel; doch te laat. Eenige jaren vroeger, en dat goud had Tante *Sarah's* geluk uitgemaakt. Thans was 't voor haar niet anders dan een [illegible] metaal."

— »Het [illegible] *Sarah* tegen de mannen voortgebragt heeft, laat zich wel begrijpen; maar dat de vrijers op 't geluid van 't gele metaal niet als een zwerm [illegible] om haar nederstreken, zie, dat verwondert mij."

— »Ja, ze lieten zich niet wachten, doch [illegible] van de reis. Of zij [illegible] nog zoo [illegible] en nog een jongeling vonden, Tante het zich niet beproeven door de gewijzigde betuigingen dier vereerders van het gouden kalf. Zij bleef standvastig, onwrikbaar; een spottend glimlachje vol bitterheid was haar eenigst antwoord, wanneer men haar gevoelloos noemde. Zij oefende zelfs wederwraak met te verklaren, dat geen enkele kroon van haar verpleegd inkomen ooit een der [illegible] mededingers verrijken zou, die haar nooit om haar zelve hadden kunnen liefhebben."

— »En wat deed zij dan; liet zij misschien haar vermogen met haar begraven?"

— »Neen zeker niet: want dan had men de arme Tante wel opgedolven. Om een' gouden ring aan een lijk, heeft men honderdmaal de graven zien schenden. Tante *Sarah* heeft het anders overlegd: zij heeft al haar goed vermaakt aan hare vijf nichten, doch onder een uitdrukkelijk beding."

— »En dat beding?"

— »Is, dat zij ongehuwd zullen blijven, als hare Tante, en wie er niet aan voldoet, haar aandeel in de erflating zal verbeuren, ten behoeve van de anderen, die gehoorzaamd hebben."

— »Maar wanneer ze allen vijf trouwen?"

— »Dan vervalt de erfenis aan de naasten erfgenaam, en die ben ik. Maar de goede Tante *Sarah* heeft zulk een geval nooit kunnen voorzien: die onderstelling is ongerijmd: wanneer men in aanmerking neemt, dat mijne vijf nichten geen stuiver van zich zelve bezitten. Het legaat van Tante maakt al haar vermogen uit, en in onze dagen trouwt men geen meisje zonder bruidschat. De vijf begunstigde zijn: *Cecilia Grey*, eene arme wees, die bij hare Tante inwoonde, en de vier Miss *Warrender*. O, waarom heeft Tante *Sarah* die verwenschte strafbepaling in haar testament gelascht! Ik was anders met *Cecilia* getrouwd, die ik innig liefheb; maar ik kan mij toch in het huwelijkshulkje niet wagen met eene vrouw, die niets bezit, ik, eenvoudige Procureursklerk! Neen, dat is onmogelijk, en evenwel, evenwel!...."

Allen Hilde liet zich niet verder uit, doch drukte de hand zijns vriends, den jongen *Frederik Harrow*, die hoenging, al lagchende bij zich zelven, om het testament van de oude vrijster.

Allen, die nu alleen stond, spoedde zich naar zijne kamer, en besteedde drie kwartier uurs aan het schikken van zijne blonde lokken, den strik van zijn das, vloog toen ijlings den trap weder af, en ging den weg op naar *Cheapside*.

Binnen een half uur bragt de *Omnibus* (wagen) hem ver van het gerucht en den rookwalm van de City. Eene frissche lucht doorstroomde zijne borst, terwijl het groenend loover der boomen, de geur der bloemen en het gekweel der vogelen zijne zinnen streelden. De *Omnibus* zette hem af voor een kleinen tuin, die al het aanzien had van een hof met jeliën en rozen, bloeiden onder de vensters der nederige [illegible]

Allen [illegible] een klein, eenvoudig, [illegible] jong meisje, blond als hij, en [illegible] zijne zuster zou hebben gehouden, zoo [illegible] en ook zoo blank als een [illegible] bijna, al leunende op den rand voor eene kleine, sierlijke tafel, waar een eenig boek open voor haar lag: de *Gertruide van Wyoming*, van den dichter *Campbell*. De schoone lezeresse rustte met het hoofd in de poezele hand en scheen hare lokken te hebben gestaakt, om te overpeinzen of de strijen. Op het geluid van *Allens* [illegible] het hoofd op een [illegible] het aanwezig gelaat.

— »Lieve *Cecilia*," sprak *Allen*, terwijl hij de hand van het meisje vatte, om ze aan zijne lippen te drukken, "ik kom u vaarwel zeggen."

— »Vaarwel, [illegible]? Zoudt gij [illegible]?"

— »Neen, het testament van uwe Tante."

— »Mijne Tante is [illegible] Het arme nichtje [illegible] zeker niet, gij hebt geen geheimen voor uwe vrouw nonne. Alle [illegible] zijn gelukkig [illegible]

— »Wat zeide gij niet, *Cecilia*? Ik ben [illegible] van de hand moet wijken? [illegible] mij, verlaat mij.

— »Neen, ik [illegible] zijn, hijzelf [illegible] Dan, lieve vrienden, hiermede alle bezwaren

Cecilia Grey werd Mistreess *Allen*, nog eer de rouwtijd uit was, en de Jufvrouwen *Warrander* deelden met elkander haar een vijfde in de nalatenschap.

De Jufvrouwen *Warrander*, dochters van een eerzaam Koopman uit de *City*, hadden eene deftige opvoeding genoten, daar bij de mildheid van hunne Tante *Sarah*, ook woonden ze eene ongedwongene richting voor den handel haars vaders, die met zijne vier zusterlijken dagdoor in een zeer alleraardigst verblijven, overladen met gordijnen, met meubelen, met porceleinwerk, zoo als men er hedendaags in menigte aantreft, in rijke burgerhuizen van ne *City*. Die Dames werkten: want de volstrekte ledigang of liever de luiheid *in forma* is uit de mode. De schoone kunne heeft bevonden, dat werkloosheid licht averegts voorkomen geeft: dat eene vrouw meer bevalligs heeft, met een borduurdwerkje in de hand, dan met nederhangende of overeengeslagen armen.

De vier gezusters *Warrender* waren dus bezig: Jemina won een strengetje zijde met sneeuwwitte handjes; *Georgina* schreef versjes op in haar album; *Caroline* leerde haren papegaai [illegible], en *Elisabeth*, de oudste van de vier, naaide hemden voor de armen.

— »Weet ge het nieuws al?" vroeg *Jemina* aan Kapitein *Waring*, die, staande en half gebogen over de ruggeleuning van haren stoel, zich de kin streelde. Weet ge het nieuw?... O, die verwenschte knoop! »Wat is die zijde moeijelijk te winden!"

— »Kan ik u helpen, Miss?" vroeg de Kapitein, terwijl hij eene knie ter aarde boog, en de beide handen opstak.

— »Ei zie, *Hercules* aan de voeten van *Omphale*," riep *Georgina*, en ging voort met haar album te bekladden.

— »Hartelijk dank, Kapitein," hervatte *Jemina*: »ik zal het wel alleen gedaan krijgen. Maar weet ge het nieuws nog niet?"

— »Ach, spreekt mij van geen nieuws: wat gaan mij de staatszaken aan? Dat gerel is goed voor oude paaljen. En daarbij, is er wel iets nieuws onder de zon? Vraag het dien geeden Koning *Salomon* eens.

— »Spreek met meer eerbied van dien heiligen Koning!" riep *Elisabeth*.

— »Ik heb den diepsten eerbied voor dien Vorst, en ben geheel van zijn gevoelen, Miss," hernam de Kapitein: »de mensch en de dieren van het veld gaan denzelfden weg; ons aanzijn is een poppenspel: men leeft, men neemt een vrouw, en sterft. En daar is de klucht mee uit."

— »Kapitein, gij zijt een *materialist*. Hoe, die reine zielenharmonie! die... O neen, ik zou geen man willen, die over het huwelijk dacht als gij."

— »Maar ik spreek van geen staatsnieuws," hernam *Jemina*: weet ge dat onze nicht gaat trouwen?"

— »Welke nicht?"

— »Wel, we hebben er maar eene: onze nicht *Cecilia Grey*. Hoe is het? Gij herinnert ze u toch wel."

De Kapitein schudde het hoofd. *Jemina* glimlachte. Eene vrouw [illegible] altijd met gedagten, [illegible] eene andere vrouw vergeten heeft, en de [illegible] gruwelt haar meest de vergetene schooner is.

— »Maar, herinner u eens wel. Eene blonde [illegible] als het uw geleek."

— »Ah, ja nu geloof ik dat ik er ben: een [illegible] klein, rond, kwijnend schepseltje?"

— »Een [illegible] bruine [illegible] schitterend van vreugde.

— »Juist, ja, ik [illegible] in weerwil van [illegible] testament."

— »En, wie is [illegible]?" vroeg de Kapitein, in zijne onbeminlijkheid.

— »Wat, [illegible] *Jemina*, die ook [illegible] in de zonne [illegible]